

Ordføreren (Gerhard Nielsen): Som det fremgaar af den foreliggende Betænkning, er Udvalget blevet enigt om at fremsætte et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, gaaende ud paa, at Retsplejelovens § 600 fremtræder, som den nu kommer til at lyde efter de tidligere foretagne Ændringer. Ved Sagens første Behandling rejstes der Betæneligheder af Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Axel Møller, gaaende ud paa, at hvis man gennemførte Lovforslaget, som det forelaa, vilde der fremkomme en Ulighed af den Beskaffenhed, at de i Lovforslaget omhandlede kommunale Tjenestemænd, Pantefogderne, vilde kunne udpante for Skatter og andre offentlige Afgifter uden Begrænsning, medens Politimestre og Sognefogder i Henhold til Retsplejelovens § 600 kun kunde udpante for Beløb indtil 100 Kr. Efter at man har forhandlet med Justitsministeren om Spørgsmaalet, er Udvalget enedes om at slutte sig til disse Betæneligheder. Man har ligeledes i Udvalget drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved Ændring af § 600 skulde gaa videre og udvide den Ret, som gives Politimestre og Sognefogder til Udpantning i Almindelighed, men da der ventes en almindelig Revision af Retsplejeloven og Justitsministeren har udtalt, at han herunder vil overveje dette Spørgsmaal, er man enedes om at stille det i Bero, indtil et saadant Forslag kommer til at foreligge. Jeg skal tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale det foreliggende Ændringsforslag, som er tiltraadt af Justitsministeren, til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag (se Tillæg B. Sp. 1440) af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4347; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1443).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Der har i Udvalget været Enighed om, at til Trods for den store Forbedring af de gamle Pensionisters Kaar, der skete ved Loven af 1. Maj 1923, er Forholdene alligevel for en Del af dem saaledes, at der er Grund til at imødekomme det Ønske, der har været fremme om et yderligere Tillæg til nogle af disse Pensionister. Desværre har der ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om de Regler, hvorefter denne ekstraordinære Understøttelse skulde ydes, saa lidt som om, hvor stort et Beløb der skulde stilles til Raadighed.

Et Flertal i Udvalget er blevet enigt om et Ændringsforslag, hvorefter de, der ikke har mindst 400 Kr. mindre i Pension nu for Egenpensionens Vedkommende, 200 Kr. for Enkepensionens Vedkommende, end man skønner, de kunde have faaet efter Tjenestemandsløven af 1919, ikke vil kunne komme i Betragtning ved Tildelingen, og hvorefter de Tjenestemænd, der ikke har været i Statens Tjeneste i mindst 15 Aar, ikke skal kunne komme i Betragtning lige saa lidt som Tjenestemænd, der er ansat f. Eks. i Kommunen. Der er jo mange Tjenestemænd, som, efter at de har faaet Pension, har stadig Arbejde eller har faste Stillinger i Kommunen. Men i øvrigt skal den Hjælp, der skal ydes, staa i Forhold til Pensionen; der tages Hensyn til det, der mangler i, at Pensionen er saa stor, som man skønner, at den kunde være blevet, hvis de paa-gældende var blevet pensioneret efter Tjenestemandsløven, saaledes at jo større Forskellen er, des mere Hjælp skal der ydes. Det er i det store og hele den Regel, som Flertallet anbefaler at følge; det er den Regel, som det i sin Tid nedsatte Udvalg, der forberedte Loven, havde tænkt sig, lige saa vel som det er det, man havde tænkt sig i Ministeriet.

Udvalgets Flertal stiller endvidere under Nr. 4 et Ændringsforslag, hvorefter der i de to første Aar, nemlig Finansaarene 1925—26 og 1926—27, stilles 1 Mill. Kr. aarlig til Raadighed for Finansministeren til denne Uddeling. Udvalget har ønsket fastslaaet bestemt, at der kan anvendes indtil 1 Mill. Kr. Da der stadig falder nogle af de gamle Pensionister bort, vil man altsaa, naar der i det andet Finansaar maa benyttes samme Beløb som i det første,